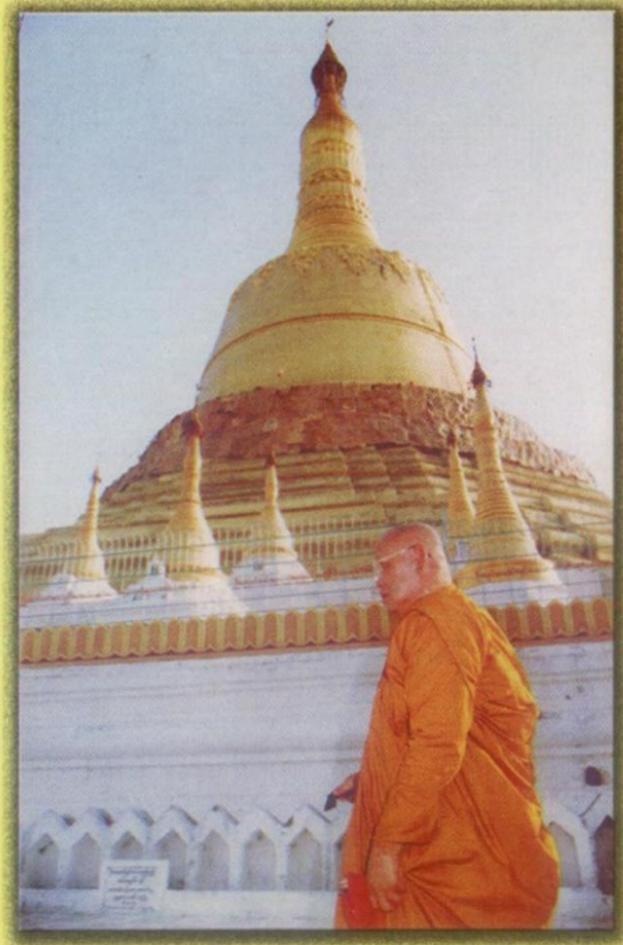

ເຢຕີຍໍບູຮພາສູຕວຣີຍາປະຫາສາມັຄຕີ

“ພຸທົວເດືອຍໍ”

ຕຳບອລຸດທ້າຍບອງໜູດເປົ້າມ້າຍ ສູຕວຣີໄໂພ
ທີ່ຕ້ອງການໃໝ່ສູກສີ່ຍໍ່ຮາມພລັງກໍນສົ່ງໄວ້ເປັນພຸທອນບໍາ

“..ความศรัทธาของชาวพุทธประทศม่า..

โดยเฉพาะเมืองพุกามเมืองเดียว ชาวพม่ายังสร้างเจดีย์
องค์น้อยลงต่ำกว่าในภาคมายถึงแปดเท่ามีสีพันองค์
แล้วเมืองจันทบุรีจะสร้างเพียงองค์เดียวจะไม่ได้เชิญทรัพย์..”

ท Kovu ปุ่ปุ่รารกในโอกาสเดินทางไปเมืองการเจดีย์ในประเทศไทยม่า

คำนำ

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นจากเหตุป্রารถของหลวงปู่สมชาย วิจิตริโย ที่ท่านกล่าวว่า เกิดมาแล้วได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติและ ศาสนาได้สมบูรณ์แบบ ยังขาดอยู่อย่างเดียวคือการสร้างพุทธเจดีย์ เพราะจะเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเจริญมั่นคงของพระพุทธศาสนา และเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า พระอรหันตธาตุ ซึ่งเป็นสถานที่ลักษณะบูชาที่สำคัญอย่างสูงสุดของ ชาวพุทธ การสร้างเจดีย์นี้มีอานิสงส์มากมาย บรรดาบุญใหญ่ เท่าไรก็ยอมได้ ถ้าทำด้วยความเลื่อมใสครั้งชา หลวงปู่ท่านได้เริ่ม วางแผนการสร้างเจดีย์ที่วัดเขาสุกิม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ต่อมาท่านได้อาพาด การก่อสร้างจึงต้องชะลอไว้ก่อน จนท่าน ล่วงชั่วปี คณศีขร์ทุกฝ่ายจึงพยายามสนับสนุนงานขึ้น สุดท้ายของท่าน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งท่านให้ชื่อเจดีย์ว่า เจดีย์บูรพาจิตริยาประชาสามัคคี ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องสมัครส่วน สามัคคีร่วมมือชึ้นกันและกันเพื่อสร้างให้สำเร็จ จะได้นำสีระ(ร่าง) ของหลวงปู่ ผู้เป็นปุชนียสงฆ์ของวัดเขาสุกิม ขึ้นประดิษฐานไว้ใน เจดีย์ให้ได้

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ หนังสือเล่มนี้จัดเป็นสือเชิญครัวทรา ประชาชนทั่วประเทศ ให้ได้มีส่วนร่วมในการสร้างเจดีย์อย่างทั่วถึง บางท่านอาจจะรับเป็นเจ้าภาพแต่ละชั้น แต่ละชั้น แต่ละตาราง เมตร นับเป็นมหาศุลอย่างยิ่งใหญ่ และอีกไม่นานเราจะได้เห็น พุทธเจดีย์เกิดขึ้นเป็นคริสตัลเบื้องที่ศูนย์กลางประเทศ ที่จังหวัดจันทบุรี

คณผู้จัดทำ

เส้นทางชีวิตที่ยาวนาน

ของหลวงปู่

หลวงปู่ได้ประภากับศิษยานุศิษย์อยู่เสมอ ๆ ว่าชีวิตของท่านเกิดมาอย่างคุ้มค่า ได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติและศาสนาทั้งที่แผ่นดินเกิดและแผ่นดินที่อยู่อาศัย ตลอดทั้งที่อื่น ๆ ทั่วประเทศไทย ยังขาดอีกอย่างเดียวที่ตั้งใจไว้ว่า จะต้องทำบุชาระพุทธศาสนาให้ได้ถ้าไม่ตายเสียก่อน นั่นคือเจดีย์หลวงปู่ได้เดินทางไปนมัสการบูชาองค์พระเจดีย์ในประเทศพม่า หลายครั้ง ได้เห็นศรัทธาของชาวพม่าที่มีความเลื่อมใสต่อพระพุทธศาสนา ชาวพุทธในประเทศพม่า ได้พากันสร้างเจดีย์ไว้มากมายทั่วบ้าน ทั่วเมือง แม้แต่ในท้องถิ่นทุรกันดารตามยอดภูเขา ในแม่น้ำ ในทะเล ท่านบอกว่า มากมายได้เห็นยอดเจดีย์สีทองเหลืองอร่ามแล้วซึ่นใจ เมืองไทยเราเจดีย์น้อยมาก ทั้ง ๆ ที่บ้านเรามีอยู่ “อะไร” ก็อุดมสมบูรณ์มากกว่าพม่า แต่ผู้ที่มีศรัทธาในการสร้างเจดีย์นั้นมีน้อย

เจดีย์ซึ่งเป็นหลักซัยของพระพุทธศาสนาอีกอย่างหนึ่งที่มีการกล่าวไว้ในตำนานของพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นอีกสิ่งเดียวที่อยู่ในหัวใจของหลวงปู่ว่า “อะไร ๆ ที่สำคัญ ๆ สำหรับ

พระพุทธศาสนา ก็ได้ทำไว้หมดแล้ว ยังเหลืออีกเพียงอย่างเดียวคือเจดีย์ จะต้องนำพาลูกศิษย์ลูกหากร่วมสร้างเจดีย์ ฝากไว้ในพระพุทธศาสนา ให้ได้”..

หลังจากนั้นหลวงปู่ก็เริ่มบอกบุญเก็บหอมรมริบ จตุปัจจัยทุกบาททุกสตางค์ เพื่อทำงานบูชาพระพุทธศาสนา ตามที่ตั้งไว้ เมื่อมีเงินทุนก้อนแรกหลวงปู่ได้เริ่มด้วยการปรับพื้นที่บนภูเขา ซึ่งค่อนข้างจะยากลำบากพอสมควร ใช้รถเบล็คໂโย ๔ คัน รถบรรทุกดินอีกจำนวนมาก อุปสรรคก็มีไม่น้อย บางครั้งต้องใช้เครื่องเจาะหิน ทำการระเบิดให้ได้พื้นที่ตามขนาดที่ต้องการ ได้ใช้เวลาเป็นเรมปีในการปรับพื้นที่ และจะต้องใช้เงินทุนจำนวนมากกว่าจะได้พื้นที่ตามที่ต้องการ และต้องพบอุปสรรคใหญ่น้อยมาโดยตลอด

หลังจากงานปรับพื้นที่สำเร็จลงแล้ว งานวางคิลากุชช์ ก็เริ่มขึ้นโดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โปรดเกล้าฯ ให้ฯ พณฯ พลอากาศตรีกำธร

ลินหวานนท์ องค์มนตรี เป็นผู้แทนพระองค์มาวางคิลากุชช์ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๓๘ จึงทำให้โครงการก่อสร้างเจดีย์

เริ่มฉายแ渭лага ฯ ขึ้น

ภายหลังจากว่างศิลาฤกษ์แล้ว งานเทเสาเข็มก็ได้
ติดตามมา ซึ่งค่อนข้างยากอีกเช่นกัน เพราะเป็นพื้นที่บนภูเขา
แต่ก็ผ่านพ้นไปด้วยความเรียบร้อย งานเทคโนโลยีดิน งาน
เทฐานราก และงานเทเสาเอก ก็ตามติดกันมาเป็นระยะ
ในขณะที่งานก่อสร้างเจดีย์กำลังจะเกิดเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา^๑
เสาหลักในการก่อสร้างเจดีย์เริ่มทรุดลง ที่ว่านี้ไม่ใช่เสาเหล็ก
เสาปูนหรือเสาวัสดุอื่นใด นั่นคือศูนย์รวมของเสาทุก ๆ เสา
ที่จะก่อสร้างเจดีย์ให้แล้วเสร็จคือ เสาเนื้อเสาศรัทตราของ
ลูกศิษย์ทุกคนได้เริ่มมีอาการอาพาธเกิดขึ้นบ่อย ๆ ซึ่งทำให้
ศิษยานุศิษย์ทุกคนปรึกษาหารือกัน ลงมติให้หยุดการ
ก่อสร้างชั่วคราว รอค่อยจนกว่าหลวงปู่จะหายเป็นปกติ

ในระหว่างนี้
หลวงปู่ได้เดินทางไป
นมัสการเจดีย์ชเวดาကอง
ที่ประเทศพม่าและเจดีย์
องค์อื่น ๆ อีกครั้ง พร้อม
กับได้สั่งแกะสลักพระพุทธรูป
หินขาวจำนวนหลาย
องค์ หลายขนาด ด้วยหวัง

ว่าเมื่อเจดีย์เสร็จแล้วจะนำเข้าไปประดิษฐานไว้ภายในองค์เจดีย์ หลวงปู่ได้มามองเห็นว่า หินเป็นวัตถุอย่างเดียวคือมีอายุยืนยาวเป็นพัน ๆ ปี ไม่มีบุบสลายเหมือนวัตถุอื่น ๆ ต่อมา งานแกะสลักพระพุทธธรูปก็ได้เริ่มเสร็จและทยอยเข้ามาสู่ บริเวณเจดีย์หลายต่อหลายองค์ ในขณะที่เดินทางไปประเทศไทย พม่า คราวนี้หลวงปู่อยู่ในระหว่างอาพาด แต่สังเกตเห็นว่า หลวงปู่อาพาดแต่ร่างกายเท่านั้น จิตใจของหลวงปู่ปิดเบิกบาน ผ่องใส่มาก ทุกเจดีย์ที่หลวงปู่เข้าไปนมัสการหลวงปู่จะตั้งจิต อธิษฐานเป็นเวลานาน ๆ และเดินชมรอบ ๆ บริเวณอย่างไม่เห็นแก่ความเหนื่ดเหนื่อยเลย หลวงปู่จะยิ้มและพากลุกคิชช์เดิน เวียนเทียนทุกเจดีย์ เมื่อันกับหลวงปู่คิดในใจว่าอีกไม่นาน หรอก “เจดีย์สีทองผ่องอิ่มไว จะต้องประดิษฐานตั้ง ตระหง่านบันยอดเข้าสุกมิ... และคงจะสวยงามกว่าของพม่า ยิ่งใหญ่กว่าของพม่า ผู้คนชาวพุทธจะหลั่งไหลไปกราบ นมัสการกันทั่วสารทิศมากกว่าของพม่าหลายร้อยเท่าอย่าง แน่นอน”...หลวงปู่จะให้ความสนใจกับเจดีย์ในประเทศไทยพม่า ทุกองค์ทุกแห่ง บางแห่งหลวงปู่ก็จะประวัติความมี ศรัทธาของชาวพุทธประเทศไทยพม่าว่า ยุคหนึ่นสมัยนั้น ชาวพม่า ยังมีศรัทธากันถึงเพียงนี้ โดยเฉพาะเมืองพุกามเมืองเดียว ชาวพม่าจังสร้างเจดีย์องค์น้อยองค์ใหญ่ไว้มากมายถึง

แปดหมื่นลี่พันองค์ แล้วเมืองจันทบุรี จะสร้างเจดีย์เพียง
องค์เดียวจะไม่ได้เชียวหรือ ทุกแห่งหลวงปู่จะอธิษฐาน
อนุโมทนา กับผู้สร้าง และซักขวนให้ลูกคิชช์สวดมนต์เพิ่มเติม
ไปให้ผู้สร้างเจดีย์แต่ละแห่งที่ล่วงลับไปนับร้อย ๆ ปีนั้น
ทุกแห่งหลวงปู่บอกว่าผู้ที่จะสร้างเจดีย์ได้ขนาดนั้น ถ้าไม่มี
ศรัทธาอย่างอุตุติแล้วไม่สามารถทำได้

ภัยหลังจากเดินทางไปกราบนมัสการเจดีย์กันทั้งวัน
แล้วกลับเข้าสถานที่พัก ซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งของเจดีย์ในอดีต
อย่างแน่นอน เพราะสังเกตุเห็นมีร่องรอยการขุดคันและมีซาก
ปรักหักพังหลงเหลืออยู่ ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำอจริวดี คันของ
หลวงปู่เดินทางมาถึงที่พักเป็นเวลาพlobค่ำ สังเกตว่าวังเวง
เยือกเย็น บรรยายกาศเง็งวังอีมครีมขอบกล หลวงปู่สรงน้ำ
แล้วนั่งพักอธิษฐาน ห้อมล้อมไปด้วยพระกิริขุสามเณรและ
คุณหัสดัญญาติโอมจำนวนมาก ในระหว่างนี้ หลวงปู่ประภา
สนทนาวิสาสะกับลูกคิชช์ว่า “การที่มาเมืองพมานี้มีความหมาย
หลายอย่างมีความสุขกว่าไปเมืองอื่นหลายร้อยเท่า ถ้ามาเที่ยว
เฉย ๆ ไม่คิดอะไรก็เสียเงินเปล่าไม่ได้อะไรกลับไป ที่พามานี้
ให้ทุกคนมาเห็นความศรัทธาของชาวพุทธเมืองพม่าอย่างให้
ทุกคนมาเห็นองค์พระเจดีย์ที่มีอยู่ด้วยดินทุกบ้านทุกเมืองว่า ผู้
คนในบุคคลนั้นสมัยนั้น ครรเป็นผู้ซักนำพากເກ່ອສົງຄາ

สามารถเป็นผู้นำพาในการก่อสร้างองค์เจดีย์ได้ถึงเพียงนี้ ไม่ใช่บุคคลธรรมดายังต้องเป็นพระมหากษัตริย์หรือพระสงฆ์ที่มีผู้คนเคารพบูชาสูงสุดจึงจะบอกบุญให้ชาวบ้านช่วยก่อสร้างเจดีย์ได้ถึงเพียงนี้ นำอนุโมทนาจริง ๆ และผู้คนในยุคสมัยนั้นต้องเห็นอานิสงส์ของการสร้างเจดีย์ด้วย เขาถึงได้ทุ่มเทกันจริง ๆ จัง ๆ ถึงปานนี้ แต่ก็เชื่อเหลือเกินว่าผู้คนในสมัยนั้นก็ไม่ใช่แต่คนบุญเท่านั้น คนที่ทำบ้าป่าทำกรรมในยุคสมัยนั้นก็คงมีอยู่ไม่น้อยเช่นกัน มองแล้วคงไม่ต่างอะไรกับบ้านเรา ทุกวันนี้ผู้คนที่ช่วยสนับสนุนช่วยหาเงินมาก่อสร้างก็มี ผู้ที่ชัดชวางการทำงานก็มี พวกที่เข้ามาเพื่อกอบโกยเอาผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองก็มาก พวกนี้นำส่างสารเหลือเกิน...

ภายหลังจากที่หลวงปู่สุนทนาวิสาลสะพอสมควรแล้ว หลวงปู่ก็บอกให้เข้าที่พักผ่อนเพื่อเอาแรงไว้วันพุ่งนี้ เพื่อจะเดินทางไปกราบNmัสการเจดีย์ที่อื่น ๆ อีก ..ตกดึกของคืนวันนั้นได้เกิดเหตุการณ์ที่ทุกคนไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นแม้แต่หลวงปู่เองก็คาดไม่ถึง กลางดึกสั้นด้วยบสงบ บรรยายกาศวังเวงของโรงเรม ผู้คนเข้าอนกันหมัดแยกกันคนละด้าน พระด้านหนึ่ง แม่ชีด้านหนึ่ง ญาติโยม อุบาสกอบลิการด้านหนึ่ง เมื่อความดึกและความเงียบปกคลุมทุกพื้นที่แล้ว แม้แต่เสียงหิริ่งเรไร หรือแมลงกลางคืนวันไดก์ไม่ปรากฏเสียง

เลย..ในระหว่างกลางดึกคืนนั้นก็มีเสียงอะโวยาวยดังมาจากห้องพักของญาติโอมเสียงพูดไม่เป็นเสียงมนุษย์ทุกคนลงความเห็นว่า เป็นเสียงของมนุษย์เข้าสิงร่างของเลี้ยดี ลูกคิชย์จากจำนวนรายณ์ที่ติดตามไปในคืนของหลวงปู่นั้นเอง เพื่อนผู้ช่วยกันจับให้สงบสติอารมณ์นับเป็นลิบคนก็ไม่สามารถที่จะจับได้ เสียงดัง ໂทยหวานมาก คร่าครวญต่าง ๆ นานา แต่ไม่มีใครฟังภาษาคนนั้นได้ แม้แต่คนพ่อ คนกะหรี่ยง กะหร่าง คนมอง ซึ่งเป็นพนักงานของโรงเรมซึ่งเข้ามาดูเหตุการณ์ก็ไม่สามารถฟังภาษาของ omnuy นั้นได้ omnuy ในร่างของเลี้ยดี ยังคงคร่าครวญไม่มีทางที่จะสงบลงเลย แม่บ้านของเลี้ยดีจึงยอมเสียมารยาทไปที่พักของหลวงปู่ ท่านพ่อ..ท่านพ่อ..ช่วยเสียตีด้วยไม่รู้เป็นอะไร พุดภาษาอะไรก็ไม่รู้ ไม่มีใครฟังออก ใครรับก็ไม่อยู่ นิมนต์ท่านพ่อโปรดช่วยเสียตีด้วยเดิ.. หลวงปู่บอกว่ากลับไปบอกรเขาว่า เดียวอาจารย์แม่เมตตาไปให้แล้วพรุ่งนี้จะให้เสียตีทำบุญอุทิศไปให้.. หลังจากนั้นทุกสิ่งทุกอย่างเงียบเป็นปกติ เสียตีเข้าห้องนอนหลับสบาย รุ่งเช้าตื่นขึ้นมาไม่รู้เรื่องกับเหตุการณ์เมื่อคืนเลย

ขอรบกโกลับมาเข้าเรื่องเจดีย์ที่วัดเขาสุกิมอีกครั้งหนึ่ง หลวงปู่ตั้งใจนำพาคิชยานุคิชย์ก่อสร้างพระเจดีย์ต้องการให้ลูกคิชย์ได้มีอาณิสลงส์ในการสร้างเจดีย์ เพราะน้อยเหลือเกินที่

จะมีคนมานำพา ก่อสร้างหรือซื้อเจ้งเรื่องงานสังส์การ ก่อสร้าง
เจดีย์ให้ญาติโยมทราบว่า มีงานสังส์มหาศาลาขนาดใหญ่
(งานสังส์การ ก่อสร้างเจดีย์จะนำมาให้อ่านในท้ายเล่ม)
หลวงปู่เคยประราภ ได้เคยนำพาลูกคิษย์สร้างถาวรวัตถุไว้ใน
บรรพุทธศาสนามากมายหลายอย่างเกือบครบ ยังขาดอยู่
เพียงอย่างเดียวคือเจดีย์ ซึ่งเป็นถาวรวัตถุคงทนถาวรคู่
บรรพุทธศาสนาตลอดไป เป็นหลักซัยเครื่องยืนยันว่าครั้งหนึ่ง
บรรพุทธศาสนาเคยเจริญรุ่งเรืองในประเทศไทย ความมุ่งมั่น
ของหลวงปู่ที่มีต่องค์เจดีย์นั้นมากล้นยາกที่บรรยายหลวงปู่
จะเก็บเล็กผสมน้อย ไม่ว่าจะดุปัจจัยที่ลูกคิษย์ที่ถวายห่านมาก
น้อยเพียงใด ห่านจะสั่งให้วยาวัจกรเก็บไว้ทำเจดีย์ทั้งหมด
แม้แต่การรับกิจกรรมต้นอภิวัตเหลือจากค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แล้ว
หลวงปู่ให้นำเข้าสมบทกองทุนสร้างเจดีย์ทั้งสิ้น โครงการสร้าง
เจดีย์กำลังดำเนินไปได้ดี แต่อีกด้านหนึ่งเสาหลักแห่งครรภ์ฯ
คือองค์หลวงปู่ก็มีอาการอาพาธกล้าขึ้นเรื่อย ๆ จากที่เคยออก
รับกิจกรรมตุกวันก็ลดลงไปบางหยุดบ้าง ต่อมาก็งดรับกิจ
กรรมตัวข้างนอก เนื่องจากลังษาร่างกายถ้วนไม่ไหว แต่ทุกวัน
หลวงปู่จะลงมานั่งรับแขกที่วัดทุกวัน ๔ โมงเข้าถึงเที่ยง จึง
ขึ้นพักผ่อน ๕ โมงเย็นลงรับแขกอีกรอบหนึ่งถึง ๖ โมงเย็น
ในช่วงนี้ คราวมาที่วัดก็มักจะพบหลวงปู่นั่งรับแขกเจกภาพ

ໂປສເຕອຣ໌ຮູປເຈີດີຢ່າງກັບຄື່ນຍານຸ້າຄື່ນຍໍທຸກ ຈຸ່າ ດີເລີກກັບ
ຫລວງປູ້ ຖຸກບາທທຸກສຕາງຄີ່ນສັ່ງໃຫ້ໄວ້ຍາວັຈກຣວບຮ່ວມເຂົາກອງທຸນ
ສ້າງເຈີດີທັງໝົດ ຮະຍະເວລາຕ່ອມາກາຮອາພາບຂອງຫລວງ
ປຸ່ກົມືແຕ່ທຽບກັບທຽບບ້າງເປັນຄັ້ງຄຣາວ ໃນຮ່ວງນີ້ຫລວງປູ້ເຮີມ
ເຂົ້າ-ອອກໂຮງພຍາບາລບ່ອຍໜີ້ ແຕ່ລູກຄື່ນຍໍກົມືມີຄວາມຫວັງອູ່ວ່າ
ສັກວັນໜີ້ຫລວງປູ້ຄົງຫາຍຈາກອາພາບເປັນປົກຕົວຢ່າງແນ່ອນ
ແຕ່ແລ້ວຄວາມຫວັງກົມືລູກຄື່ນຍໍກົມືເຫັນອໍາຍລົງເຮືອຍ ຈຸ່າ

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ อาการอาพาธของหลวงปู่เป็นที่น่าวิตก ต้องนำเข้าโรงพยาบาลอย่างปัจจุบันทันด่วน ในตอนกลางคืนของวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๙ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. หลวงปู่เกิดมีอาการขัดข้องด้วยระบบทางเดินหายใจติดขัดไม่สะตวกรอย่างกระหันหัน พระอุปัญญา ผู้ปฏิบัติดูแลเชิงพากอยู่ที่กุฎีใกล้ ๆ นั่นสังเกตเห็นภายในกุฎีของหลวงปู่ผิดปกติ จึงเปิดประตูพบว่า หลวงปู่อยู่ในอาการน่าวิตก มีเหงื่อเหนียว ๆ เม็ดโต ๆ ออกที่ตัวหลวงปู่(ภายในหลังจากอาการค่อยๆ เล้าแล้ว หลวงปู่บอกว่าเหงื่อเหนียว ๆ ที่ออก มาเมื่อคืน บ้านผมเรียกว่า "...ย่างตาย") จึงกราบอาราธนา นิมนต์หลวงปู่เดินทางเข้าไปตรวจเช็คและรับการรักษาที่โรงพยาบาลประปักษ์เกล้าจันทบุรี ในกลางดึกของคืนนั้น เมื่อเดินทางมาถึงโรงพยาบาล แพทย์รับนำหลวงปู่เข้าห้องไอซีью

คณะแพทาย์ผู้เชี่ยวชาญของโรงพยาบาลได้ทำการรักษาพยาบาลอย่างเต็มที่ ได้ตรวจอาการของหลวงปู่อย่างละเอียดพบว่า.. ออกซิเจนในเลือดต่ำ.. หัวใจขาดเลือด.. แพทาย์จึงได้ถวายการรักษาด้วยการให้ออกซิเจน และให้ยาทางเส้นเลือดเป็นการต่อเนื่อง เวลาประมาณ ๐๕.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น อาการของหลวงปู่ค่อย ๆ ทุเลาดีขึ้นมาบ้าง แต่ยังไม่รู้อยเปอร์เซ็นต์

ช่วงบ่ายของวันต่อมา ข่าวการอาการของหลวงปู่เริ่มแพร่สะพัดไปยังคิชยานุคิชย์ทั้งใกล้และไกลจากปากต่อปาก จึงทำให้ลูกคิชย์ที่มีความเคราะพนับถือในหลวงปู่จากทั่วสารทิศต่าง ๆ เริ่มทยอยเดินทางไปเยี่ยมที่โรงพยาบาล รอทราบอาการของหลวงปู่อยู่ที่หน้าห้องไอซีyuของโรงพยาบาลด้วยจิตใจระทัดระทวยกันทุกคน เวลาต่อมาแพทาย์ได้อันญาตให้ลูกคิชย์เข้าเยี่ยมได้ ครั้งแรกที่หลวงปู่พับหน้าลูกคิชย์และญาติโอม ทุกคนมีความเป็นห่วงท่าน มากเยี่ยมกันมากมาย สังเกตว่าหลวงปู่ตื้นตันมาก คำแรงกิ้ห์หลวงปู่พูดปรา ragazzi กับลูกคิชย์ว่า.. “ขอขอบคุณลูกคิชย์ทุกคนที่เป็นห่วง อาทิตย์รอดตายแล้ว.. โชคดีที่พระเนร ใกล้ชิดคิดได้เร็วจังนำส่งโรงพยาบาลได้ทันเวลา.. ถ้ามาช้าอีกไม่ถึงครึ่งชั่วโมง ลูกคิชย์คงไม่ได้เห็นหน้าอาทิตย์แล้ว อาทิตย์ก็ไม่ได้

เห็นหน้าลูกคิชย์อีกเช่นกัน ขอขอบคุณทุกคนที่เป็นห่วง..."

บรรดาลูกคิชย์ทุกคนที่ได้เห็นอาการของหลวงปู่ในครั้งนั้นต่างคนต่างก็ตันตันกลั้นห้าตาไว้ไม่อุ้ย เพราะทุกคนทราบดีว่าหลวงปู่เป็นคนจิตใจเข้มแข็ง ถ้าไม่เหลืออด เหลือทนแล้ว หลวงปู่จะไม่ขอความช่วยเหลือจากใครเลยแม้แต่毫毛 เวลาผ่านไปพอสมควรแล้วลูกคิชย์ทุกคนจึงลากลับให้หลวงปู่ได้พักผ่อน

เวลา ๒๐.๓๐ น. ของคืนนี้ หลังจากที่ลูกคิชย์มาเยี่ยมแล้ว คงมีแต่พระอุปถัมภ์จากอยู่เพียงสองรูป คอยปวนนิบัติ--วัตรฐาน อยู่ใกล้ชิดในห้องไอกซุของโรงพยาบาล ท่ามกลางความเงียบจากเลียงได ๆ นั่นเอง หลวงปู่ได้ประทานขึ้นมาว่า “...ป่วยครั้งนี้เห็นที่จะป่วยหนัก และคงจะเป็นการป่วยครั้งสุดท้าย...” เพราะว่าปีนี้ได้นิมิตเห็นเทเพเจ้าชาวโลกทิพย์มาทางสัญญาเก่าบอยมาก เขา明白กว่าถึงกำหนดเวลาที่จะต้องกลับไปเสวยทิพย์สมบัติในโลกทิพย์ได้แล้ว ครั้งหลังสุดเมื่อก่อนที่จะมาโรงพยาบาลนี้ ชาวโลกทิพย์มากันเป็นขบวนใหญ่โตมาก ยักขบวนช้างสวรรค์มากันล้นหลามไปหมด.. แปลกใจว่า ทุกครั้งที่เขามา ก็ไม่เคยมากันเยอะขนาดนี้.. เขายกกว่าถึงเวลาที่ท่านจะต้องไปโลกทิพย์ได้แล้ว บารมีของท่านเต็มเหลือล้นแล้ว..” หลวงปู่ได้บอกกับเขาไปว่า

“..บัดนี้อาทมากำลังจะสร้างเจดีย์หลักชัยของพระพุทธ
ศาสนา จะนำพาลูกศิษย์สร้างบารมีด้วยการสร้างเจดีย์อีก
สักครั้งหนึ่งก่อน สร้างเจดีย์เสร็จเมื่อไรให้มารับได้ทันที.. เขา
นึง-เงียบไม่ให้คำตอบใด ๆ พากันยกขวนกลับโลกทิพย์ไป
ทันที “..หลวงปู่จึงบอกว่าครั้งนี้น่าจะเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว
 เพราะเขาไม่รับปากว่าอย่างไรเลย..” หลวงปู่ประราภให้
 พระผู้ปฏิบัติใกล้ชิดเพียงแค่นี้แล้วหลวงปู่ก็เข้าสماธิใน
 อิริยาบถสีห์ไสยาสน์.

อาการอาพาธของหลงปูอยู่ในระหว่างทรงกับดีขึ้นบ้างเป็นบางวัน แต่แพทย์ก็ยังไม่อนุญาตให้กลับวัด จึงต้องพักอยู่ที่โรงพยาบาลพระปกเกล้ามาเรื่อย ๆ จนถึงวันอาทิตย์บุชาขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ ทรงกับวันที่ ๑๖ กรกฏาคม ๒๕๔๒ หลงปูก็ยังพักอยู่โรงพยาบาล วันถัดมาเป็นวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๙ ทรงกับวันที่ ๑๗ กรกฏาคม ๒๕๔๒ เป็นวันอธิษฐานเข้าพรรษา หลงปูได้ขออนุญาตนายแพทย์เจ้าของไข้เดินทางกลับวัด เพื่อทำพิธีอธิษฐานพรรษา แพทย์ลงความเห็นว่าไม่สมควรที่จะเคลื่อนย้ายในระหว่างนี้ เกรงว่าจะกระทบกระเทือนระบบหัวใจ แต่หลงปูได้ขี้แจงเรื่องวินัยของสังฆ ซึ่งหลงปูได้ยึดถือปฏิบัติมาอย่างเคร่งครัดตลอดมาอย่างนาน ไม่อยากให้เป็นตัวอย่างย่อหย่อนให้พระเณรเอาตัวอย่างแพทย์

จึงจำยอมอนุโลมให้หลวงปู่เดินทางกลับวัดได้เป็นครั้งแรก และให้แพทย์และพยาบาลติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด จนประกอบพิธีอิชฐาน และได้ให้พระภิกขุสามเณร แม่ชี และผู้ปฏิบัติธรรมได้ถวายเครื่องสักการะ เป็นครั้งแรกที่หลวงปู่ครั้งนั้นร่วมอนุญาตเตียงคนไข้ หลวงปู่ได้ให้โอวาท ในวันเข้าพรรษา เมื่อวันอุ่ง Thurday แต่ปีนี้เสียงลดลงที่ ก้องกั้งวนได้หายไป หลวงปู่ได้ให้โอวาทด้วยน้ำเสียงที่ สั่นเครือ แฟงไปด้วยกริยาที่เป็นห่วงสานุคิมย์เสียงสั่น ๆ ของ หลวงปู่ได้สั่นหัวใจของลูกคิมย์ทุกคนจนกระทั้งหมดทั้งศala ที่ กลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ ปล่อยให้น้ำตาที่เต็มตื้นหลังไหลออกมา เป็นการบูชาโอวาทของหลวงปู่

เสร็จจากการเข้าพรรษาแล้ว หลวงปู่ก็ได้ทำพิธี สัตตาหารณียกิจเดินทางกลับโรงพยาบาลในทันที ได้ใช้เวลา พักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรีนาน พอสมควร อาการก็ยังทรงอยู่ แพทย์ผู้รับผิดชอบอาการใช้ ของหลวงปู่จึงได้กราบอาราธนาให้มนต์ให้หลวงปู่เดินทางไป ตรวจเช็คร่างกายที่โรงพยาบาลศิริราช ผลของการตรวจเช็ค พบร่วม “ให้ของหลวงปู่เริ่มเสื่อม หลอดเลือดหัวใจตีบ” แพทย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหัวใจจึงขออนุญาตหลวงปู่ฉีดสี เพื่อตรวจเช็ค อย่างละเอียดอีกครั้ง พบร่วมเส้นเลือดหัวใจของหลวงปู่ตีบถึง

๓ เส็น แพทย์จึงได้ถวายการรักษาด้วยการทำabolusun เส็น
เลือด ทำให้อาการทางด้านหัวใจดีขึ้น แต่ต่อกลับทรุดลง ทำให้
หลวงปู่ “มีอาการชื้น เนื้้อาการ พุดน้อย” ในระหว่างนี้ เมื่อ
มีญาติโยมเดินทางมาเยี่ยมหลวงปู่ก็พูดคุยกับทายไม่ได้มาก
ก็เห็นอยู่ เวลาส่วนใหญ่ของหลวงปู่จึงอยู่กับการเจริญสมาธิ
ภาวนา ในอธิษฐานถอนและนั่งสมาธิ การเดินจงกรมของ
หลวงปู่ลดลงเรื่อย ๆ จากที่หลวงปู่เคยเดินเป็นชั่วโมงก็ลด
ลงเป็นครึ่งชั่วโมง ยี่สิบนาที สิบนาที ห้านาที แล้วก็เหลือเพียง
เดินไปหนึ่งครั้ง เดินกลับหนึ่งครั้ง อาการของหลวงปู่ระหว่าง
นี้มีขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่แน่นอน แต่ท่านก็ยังจดจำอะไรต่าง ๆ ได้
แม่นยำ โดยเฉพาะเรื่องการนำพาลูกศิษย์สร้างบารมีเจกทาน
ยังสถานที่ต่าง ๆ ท่านจะถามพระอุปถัมภ์แล้วว่า “ว่าถึงวัน
นั้นหรือยัง ไปทำหรือยังงานที่โน้นมีใครไปแทนหรือเปล่า
อะไรเหล่านี้ เป็นต้น

ในปีนี้หลวงปู่ตามว่า วันที่ ๑๙ สิงหา วันแม่ปีนี้จะถึงแล้วไม่ใช่หรือ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๒) มีครอเตรียมข่าวสารไปแจกเด็กนักเรียนหรือยัง.. พระอุปถัมภ์จากกราบเรียนว่า ..ปีนี้หลวงปู่ป่วย สุขภาพยังไม่ดี ขอกราบนิมนต์หยุดพักสักปี หลวงปู่ตอบว่า ..นั่นสิ.. ยิ่งสุขภาพไม่ดี ยิ่งต้องรีบทำ เรื่องการสร้างบารมี ถ้ายังทำให้ทำต่อไป อย่าหยุดอย่าผลัดวัน

ประกันพรุ่ง ว่าปีนี้สุขภาพไม่ดีพักไว้ก่อน ปีหน้าสุขภาพดีจึงค่อยทำ อย่างนั้นถือว่าประมาท..” หลวงปู่สั่งต่อไปว่า วันแม่ปีนี้ให้บอกรถลูกศิษย์ไปรวมกันที่กองกำกับการตรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๑ อรัญประเทศและที่กองกำกับการตรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๒ จันทบุรี และให้เตรียมข้าวสารไว้สักวันสองวัน ใจร้ายกระสอบ เงินสดสอง

แสนบาท เพื่อมอบให้กองกำกับการตรวจตระเวนชายแดน นำไปมอบให้กับโรงเรียนตรวจตระเวนชายแดน พร้อมอาหารแห้งอื่น ๆ อีกจำนวนมาก..

เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ หลวงปู่กิตติอนุญาต เพทาย์เดินทางไปมอบสิ่งของต่าง ๆ ให้กับโรงเรียนตรวจตระเวนชายแดนทั้งที่อรัญประเทศและที่จันทบุรี เสร็จแล้ว หลวงปู่กิตติเดินทางกลับเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลคิริราชอย่างเดิม พักรักษาตัวที่โรงพยาบาลคิริราชเป็นระยะเวลาหนานานพอสมควร ในวันหนึ่ง ขณะที่อยู่ลำพังกับพระอุปถัมภ์ หลวงปู่ออกจากสามาริแล้วได้ประภานั่นว่า “ถ้ายังอยู่โรงพยาบาล ผู้เดินไม่ได้แน่..” พักรักษาตัวอยู่ที่

โรงพยาบาลตลอดพระรัชกาจ จนถึงวันที่อดกษัตริย์สามัคคีประจำ
ของวัดเขาสุกิม จึงได้ขออนุญาตจากแพทย์เจ้าของไข้เดิน
ทางกลับวัดเพื่อรับกษัตริย์ ในระหว่างนี้คณะลูกศิษย์ได้กราบ
นิมนต์ให้หลวงปู่เข้าไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ
หลวงปู่นิ่งพิจารณาอยู่ครู่ใหญ่ แล้วจึงตกลงรับนิมนต์ตามที่
คณะศิษย์ประธานาดี หลวงปู่ได้เข้ารับการรักษาตัวต่อที่
โรงพยาบาลวิชัยยุทธ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ และ
ได้เข้าตรวจร่างกายอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งจากนายแพทย์
ผู้เชี่ยวชาญระดับประเทศ ผลปรากฏว่าพบโรคต่าง ๆ ดังนี้

๑. เส้นเลือดในสมองตีบและอัมพฤกษ์ ซีกขวา
๒. โรคเบาหวาน และโรคไตเรื้อรัง
๓. โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ และหัวใจวาย
๔. กรวยไตอักเสบเรื้อรัง
๕. กระดูกเข่าเสื่อม
๖. เส้นเลือดนิ่วเท้าขาดเลือด
๗. เส้นเลือดแข็งทึบตัว

แพทย์ได้ทำการรักษาอาการไตและทางสมอง ซึ่งมีอาการติดเชื้อทางไตเป็นพัก ๆ ฉันกัดตากหารได้น้อย และลำลักน้ำบ่อยครั้ง ตลอดทั้งมีอาการซึมไม่อยากพูด แพทย์ได้แนะนำให้ทำการผ่าตัดใส่ถ่ายยางเข้าไปในกระเพาะอาหาร

ทางหน้าท้อง เพื่อถวายอาหารเหลว ได้กราบเรียนหลวงปู่ทราบ ถึงวิธีการของแพทย์ หลวงปู่อนุญาตให้แพทย์ได้ทำการ หลักวิชาการของแพทย์

ต่อมาที่นิวเท้าของหลวงปู่ได้เกิดมีแผลแบบปัจจุบัน และเกิดเรื้อรังขึ้น 医疗ได้แนะนำว่าควรตัดทิ้ง แต่ยังไม่ทัน ได้ตัดแผลที่นิวเท้า แลงก์ได้ค่อย ๆ หายเป็นปกติโดยไม่ต้อง ทำอะไรทั้งลืน

อาการไตรวยของหลวงปู่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ คณะแพทย์ผู้รักษาพยาบาลจึงมีความเห็นว่าควรล้างໄต จึงได้ ประชุมทั้งคณะสังฆและคณะแพทย์โดยมีมติให้กราบเรียน หลวงปู่ หลวงปู่อนุญาต คณะแพทย์ได้ทำการล้างໄตภายหลัง จากทำการล้างໄตแล้ว อาการของหลวงปู่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สามารถลุกขึ้นนั่ง พูดคุยสนทนา กับลูกศิษย์ที่เดินทางมาเยี่ยม ได้อย่างปกติ อาการระดับนี้ดีอยู่ได้เพียงระยะเวลาเดียว

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๗ หลวงปู่เริ่มมีอาการทาง เดินทางระบบหายใจขึ้นมา คือ มีอาการหอบ-เหนื่อย บางครั้งไม่รู้สึกตัว 医疗ต้องนำเข้าห้องไอซีชู ตรวจพบว่า หัวใจขาดเลือด.. 医疗ได้ผ่าตัดใส่ท่อหอดลดมคอเพื่อ ช่วยการหายใจ คณะแพทย์ได้ประชุมปรึกษา กับคัลยแพทย์ ทางโรคหัวใจ ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพอทำได้ แต่อัตรา

ເລື່ອງສົງມາກ

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ หลวงปู่มีอาการปอดบวมเพิ่มขึ้นมาอีก คณะแพทย์ผู้ทำการรักษาจึงจำเป็นต้องเจาะที่ลำคอเพื่อให้หายใจทางท่อหายใจ ได้กราบเรียนหลวงปู่เพื่อขออนุญาต เมื่อหลวงปู่อนุญาตแล้ว 医師 จึงได้ทำการเจาะและใส่ท่อช่วยหายใจ ในระหว่างนี้หลวงปู่ไม่รู้สึกตัวเลย

การล้างไตต้องเพิ่มเป็น ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ อาการทั่วไปมีแต่ทรงกับทรุด ไม่ดีขึ้น คณะสংฟৌได้มีการประชุมและเชิญนายแพทย์มาอธิบายถึงอาการอาพาธ คณะแพทย์ได้ชี้แจงให้ทราบเป็นที่น่าพอใจ และบอกว่า ..ให้ทำใจ โอกาสหายนั้นไม่มี มีแต่จะทรุดลงไปเรื่อย ๆ ในที่สุดสมองก็จะตายไปเอง..”

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการและคุณศิริฯ
ผู้ที่มีความเคารพนับถือในหลวงปู่ ได้จัดทำบุญมหาศุลศรั้ง
ยิ่งใหญ่ มีการปล่อยชีวิต
สัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่
สัตว์บก และ สัตว์น้ำ
จำนวนมาก นับเป็นพัน
ชีวิต ได้มีการบรรพชา
สามเณร และอุปสมบท

พระภิกษุจำนวน ๑๐๙ รูป และมีลูกคิษย์ฝ่ายหญิงบวชเป็นแม่ชีถาวรจำนวนหนึ่ง และให้มีการบำเพ็ญสวดมนต์ภาวนาณ ลานเจดีย์เป็นเวลา ๑๕ วัน ด้วยเดชเดชะบารมีพลังของคิษยานุคิษย์ในครั้งนั้น ได้ปรากฏเป็นอานิสงส์ หลวงปู่ได้ฟื้นได้สติรู้สึกตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง แพทย์ได้ถอดเครื่องช่วยหายใจออกได้ การล้างไตก็ลดลงเหลือ ๑ ครั้ง/สัปดาห์ และออกจากห้องไอซีью มาอยู่ห้องคนไข้ปกติได้ และอาการต่าง ๆ ก็เริ่มดีขึ้นเป็นลำดับ คณะแพทย์ได้อนุญาตให้หลวงปู่เดินทางกลับวัดได้ แต่ต้องกลับไปล้างไตสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

ในระหว่างนี้อาการต่าง ๆ ของหลวงปู่จัดว่าดีขึ้นมาก เกินคาด ถึงแม้ว่าสุขภาพของหลวงปู่ยังไม่แข็งแรงเหมือนเมื่อก่อน ถ้าเป็นบางคนก็จะพักผ่อนรักษาตัว ไม่เดินทางไปไหนมาไหน แต่หลวงปู่กลับตรงกันข้าม ท่านจะปราชากอยู่เสมอ ๆ ให้มีรณัตสสติอยู่ทุกมหายใจ.. ท่านรื่นเริงประกอบคุณงามความดีอย่างเต็มที่ เกรงว่าความตายจะมาถึงก่อนถึงได้ทำความดี.. ในช่วงนี้ พระอุปัภัสรากເອງກີ່ຍັງ วิตกกังวล เกรงว่าอาการของหลวงปู่จะทรุดและอันตรายมาก แต่ตัวของ

หลวงปู่จะประภาให้พาไปทำบุญที่โน้นที่นั้นอยู่ตลอดเวลาไม่เคยว่างเว้น ท่านจะเดินทางไปเป็นประธานก่อตั้งวัด ทอดภูมิ ไปแจกสิ่งของตามโรงเรียน เดินทางไปเยี่ยมเยียนตามวัด และสถานที่ที่ท่านเคยบำเพ็ญภารกิจตั้งแต่สมัยอดีตหลายแห่งหลายที่ เหมือนหลวงปู่ให้ปริศนาธรรมแก่ลูกศิษย์อย่างไดอย่างหนึ่ง

พ.ศ. ๒๕๔๕ หลวงปู่เริ่มมีอาการเหนื่อย เนื่องจากในช่องปอดมีน้ำเข้า ต้องเจาะน้ำออก และต้องล้างไตเพิ่มขึ้นเป็น ๒ ครั้ง/สัปดาห์ ต้องพักอยู่ในห้องไอซีyu เนื่องจากหลวงปู่มีอาการเหนื่อยเพิ่มขึ้น คณะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำว่า ..ต้องทำการรักษาด้วยการผ่าตัดเส้นเลือดหัวใจที่ศีบ ๓ เส้น และต้องเย็บเส้นเลือดหัวใจที่เคยขยายไว้ซึ่งปัจจุบันนี้มีรอยร้าว..” ได้กราบเรียนหลวงปู่ หลวงปู่อนุญาตและได้เชิญชื่อนอนุญาตด้วยลายมือของหลวงปู่เอง ให้คณะแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาลทำการผ่าตัดได้

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ภายหลังจากที่ทำการผ่าตัดแล้ว อาการหลวงปูดขึ้นเป็นลำดับจนสามารถเดินทางกลับมาพักที่วัดเขาสุกิมได้เป็นครั้งคราว แต่ก็ยังต้องเดินทางไปล้างไตที่โรงพยาบาลทุกสัปดาห์ อาการของหลวงปูดในช่วงนี้จัดอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจของคณะแพทย์ของผู้

ถวายการรักษา และเป็นที่พ่อใจของคณะคิมยานุคิมย์เป็นอย่างมาก หลวงปู่จะปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสอดซึ่นดังนี้

เวลาประมาณ ๐๔.๓๐ น.

พระอุปัญญาถวายทำกายน้ำ

เวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น.

หลวงปู่จะมาที่ชั้น ๒ ตึก ๖๐ ปี เพื่อต้อนรับญาติโยมทุก ๆ คนที่มารอพบ

๐ ๐ ๖ ชั่วโมง จิต

ปลุกเสกวัตถุมงคลให้กับ

บรรดาคิมยานุคิมย์

๐ ชั่วโมง ๐๔.๓๐ น.

ตึก ๖๐ ปี เพื่อจุดธูป ถวาย

พวงมาลัยและดอกไม้บูชา

พระพุทธรูปทุกเช้า

๐ กลับขึ้นกุฎีเพื่อพักผ่อนปฏิบัติสมາธิภาวนา

เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. หลวงปู่จะลงไปที่สระน้ำ

เพื่อให้อาหารปลา-เต่า-ตระพาน

๐ เสร็จแล้วกลับขึ้นสระน้ำ-เข็ดตัว-พักผ่อน

เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. พักผ่อน

อาการอาพาธของหลวงปู่จะทรงอยู่ระดับนี้มา

เป็นระยะเวลานาน ไม่มีอาการว่าจะทรุดลงแต่อย่างไร จนนับว่าเป็นที่พอดีแก่คณะแพทย์ และแก่คณะคิชยานุคิชย์ ทุก ๆ คนเป็นอย่างมาก จนถึงประมาณกลางปี ๒๕๒๖ อาการอาพาธของหลวงปู่ทรุดลงเล็กน้อย และต้องล้างไตเพิ่มขึ้นเป็น ๓ ครั้ง/สัปดาห์ แต่ก็ยังเดินทางไป-กลับ จันทบุรี-กรุงเทพฯ ได้อย่างปกติ

กลางปี พ.ศ. ๒๕๔๗ หลวงปู่ต้องเข้าโรงพยาบาลอยู่ขึ้นเนื่องจากระบบทางเดินปัสสาวะไม่ปกติ ปัสสาวะน้อยลง และมีน้ำคั่งอยู่ในปอดเสมอ ต้องเจาะออกบ่อยขึ้น แต่หลวงปู่ก็ยังรักษาตัวดี มีสติรับรู้รับทราบทุกอย่างปกติ

วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๙ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ หลวงปู่ได้
อธิษฐานพระราชที่วัดเขาสุกิม แต่หลังจากเสร็จพิธีแล้ว
หลวงปู่มีอาการชื้มมากขึ้น ต้องเดินทางกลับเข้าโรงพยาบาล
วิชัยยุทธอีกครั้ง คณะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจเช็ค
อาการของหลวงปู่อย่างละเอียด และพบว่าหลวงปู่มีอาการ
ตีบตันของเล้านเลือดดำใหญ่ที่หัวใจทั้งสองข้าง ทำให้มีน้ำคั่ง
ในปอดเสมอ ต้องใส่ท่อระบายน้ำออกจากช่องเยื่อหุ้มปอด

วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นวันป่วยราษฎร์ของพระราชา หลวงปู่เดินทางกลับมาทำพิธีออกพระราชาที่วัดเขาสุกิมอีกครั้งหนึ่ง และเป็นพระราชาสุดท้ายที่

หลวงปู่ได้มาร่วมปาราณาอุปสมบทกับลูกศิษย์อย่าง
ใกล้ชิดหลวงปู่ได้ทำเป็นตัวอย่างที่ดีงามไว้ให้ลูกศิษย์
ทุกคนได้借鉴 ว่าระเบียบวินัยของสงฆ์ควรยึดถือปฏิบัติจน
วินาทีสุดท้าย วันนี้คณะลงชื่อ คณะแม่ชี คณะคิริยาณุคิริย์ ได้
มีโอกาสถวายเครื่องสักการะ กล่าวคำขอขมาลาโภษแด่
หลวงปู่เป็นครั้งสุดท้าย และหลวงปู่ได้แข่งใจกล่าวคำให้
พระแก่ลูกศิษย์ทุกคนด้วยเมตตา และเป็นพระครั้งสุดท้ายที่
หลวงปู่ให้เป็นปัจจิมโววาทของหลวงปู่ ภายหลังจากรับกฐิน
ตามธรรมเนียมทางพระพุทธศาสนาแล้ว จึงได้กราบอาราธนา
หลวงปู่เดินทางกลับไปยังโรงพยาบาลวิชัยยุทธ เพื่อ
ทำการล้างไต

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ หลวงปู่ต้องเดินทางไป
โรงพยาบาลวิชัยยุทธอีกครั้งหนึ่ง และเป็นครั้งสุดท้ายของ
หลวงปู่ ในครั้งนี้อาการของหลวงปู่ชื้มและไม่ค่อยมีแรง

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นวันขึ้นปีใหม่ หลวงปู่
มีอาการลัดซึ้นขึ้นบ้างเล็กน้อย วันนี้ได้มีคณะคิริย์เดินทางไป
กราบเยี่ยมขอพระจากหลวงปู่กันมากพอสมควร หลวงปู่ได้
เมตตาอธิษฐานจิตทำน้ำพระพุทธมนต์และได้ประพร
น้ำพระพุทธมนต์ให้แก่คณะคิริย์เป็นครั้งสุดท้าย ลูกศิษย์
ทุกคนได้ร่วมพลังจิตถวายพระแด่หลวงปู่ “ขอให้หลวงปู่

แข็งแรงหายเจ็บหายป่วย อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่ลูกศิษย์ไปชั่วกาลนานด้วยเหตุผล”

ภัยหลังจากวันขึ้นปีใหม่แล้ว อาการของหลงปูมีแต่ทรงอยู่ ไม่ดีขึ้น เพทายต้องถวายเครื่องช่วยหายใจตลอด ต้องเข้าออกห้องไอซีขึ้น อาการของหลงปูทรุดลงอย่างน่าวิตก ข่าวอาการทรุดของหลงปูเริ่มรุกันในระหว่างครูบาอาจารย์ผู้ที่เคารพนับถือและศิษยานุศิษย์ ทุกคนที่ทราบ ข่าวก็เริ่มทยอยมาเยี่ยม หลงปูเห็นหน้าก็จดจำครูบาอาจารย์ได้ทุกองค์ จดจำลูกศิษย์ได้ทุกคนเป็นอย่างดี ไม่มีอาการหลงลืมได ๆ

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันทำบุญคล้ายวันเกิดของหลวงปู่ประจำทุกปี แต่ปีนี้หลวงปู่ไม่สามารถเดินทางกลับไปวัดเพื่อรับมุทิตาลั้กการะจากคณะศิษยานุศิษย์ได้อีกแล้ว คณะแพทย์ผู้ถวายการรักษาพยาบาลเห็นว่าไม่ควรเคลื่อนย้ายหลวงปู่ เพราะหลวงปู่มีอาการไตวายมากขึ้น ไม่ปัสสาวะ และความดันเลือดต่ำมากจนแพทย์ไม่สามารถที่ทำการล้างไตได้อีกแล้ว ในช่วงนี้หลวงปู่จะหลับตาภาระทำਸਮਾਹਿਯੂਤตลอดเวลา 医師และพระอุปถัมภ์จากตลอดทั้งศิษยานุศิษย์ต่างทราบกันดีว่า หลวงปู่กำลังประคองจิตของท่าน ถ้าไม่มีกิจของแพทย์แล้ว ทุกคนจะนิ่งเงียบ ไม่มีผู้ใด

ไปแตะต้องตัวหลวงปู่เลย แต่เมื่อมีกิจของแพทย์ที่จะต้องกราบเรียนขออนุญาต ก็จะกราบขอโอกาสท่านที่ใกล้ ๆ ทู หลวงปู่จะลีมตา และพยักหน้ารับทราบ หรืออนุญาตให้ปฏิบัติได้

วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ 医師ได้นำหลวงปู่เข้าห้องไอซีьюอีกครั้ง เพราะความดันต่ำมาก

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ อาการของหลวงปู่เริ่มตกต่ำอย่างน่าวิตก 医師ต้องปั๊มหัวใจ ถึง ๒ ครั้ง 医師ได้ประคองรถตุ๊กขันธ์ของหลวงปู่ไว้จนถึงเข้าวันเสาร์

วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๐.๕๐ น.

หลวงปู่ได้ถึงแก่กรรมภาพ ละสังขารด้วยอาการอันสงบ ณ โรงพยาบาลวิชัยยุทธ กรุงเทพมหานคร ข่าวการมรณภาพของหลวงปู่แพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็ว คิษยานุคิษย์จากทั่วทุกสารทิศต่าง ๆ ได้ทายอยกันเดินทางไปกราบNmัสการศพหลวงปู่ตลอดเวลา

วันที่ ๑๙ มิถุนายน
๒๕๔๘ เวลา ๑๐.๐๐ น.

ได้เคลื่อนศพหลวงปู่
ออกจากโรงพยาบาล
เพื่อไปตั้งบำเพ็ญกุศล

ที่วัดเทพศรีนทราราช ได้มีคณะคิษยานุคิษย์มาร่วมส่งศพ
หลวงปู่กันอย่างล้นหลามมากมายเป็นประวัติการณ์

ในการนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานน้ำหลวงสรงศพ พร้อมด้วยเครื่องเกียรติยศประกอบศพพระราชทานที่บทางที่บประกอบศพ และรับศพอยู่ในพระบรมราชานุเคราะห์ ๓ วัน มีพระพิธีธรรมสวดพระอภิธรรมเวลากลางคืน กำหนด ๓ คืน

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๓๐ น.
สมเด็จพระญาณสัมพุทธฯ สมเด็จพระสังฆราชสกล--
มหาสังฆปรินายก เสด็จสรงน้ำหลวงอาบศพ

ເວລາ ១៦.០០ ន.

- สมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดสระเกศฯ
- สมเด็จพระมหาวีรวงศ์ วัดสัมพันธวงศ์

๐ สมเด็จพระพุทธชินวงศ์
วัดมหาภูภักดีตริยาราม
๐ พระ เต รา นุ เต ระ
กรรมการมหามาตรสภาม
มาร่วมสรงน้ำคพ
วันที่ ๒๐ มิถุนายน

๒๕๔๘ เวลา ๑๙.๐๐ น.

ทรงมีพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้พลเอก
สุรยุทธ์ จุลันท์
องค์มนตรี เข้าพวงมาลา

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ
พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
ราชกุมารี และของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬา-
ภรณลักษณ์ อัครราชกุมารี ไปวางหน้าที่บศพ

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘
เวลา ๑๙.๐๐ น.

สมเด็จพระเจ้า
กัคกนีເເວ ເຈົ້າຝ້າເພເຊຣ--
ຮັຕນຣາຊສຸດາສີຣີໂສກາ
ພັນວັດ ທຽງພຣະກຣູນາ

ให้กรรมวัง เชิญพวงมาลารวงหน้าทีบศพ

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๙.๔๕ น.

สมเด็จพระบรมไตรสิริราชฯ สยามมกุฎราชกุமาร
โปรดเกล้าฯ ให้พลอากาศเอกเกشم อัญสุข เชญพวงมาลา
ของสมเด็จพระบรมไตรสิริราช สยามมกุฎราชกุมารและของ
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าครรชิริค์มี พระรชายาใน
สมเด็จพระบรมไตรสิริราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ไปวาง
หน้าที่บศพ

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๙.๐๐ น.

ทูลกระหม่อมทูลยิ่งอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนา
พระณวดี ทรงพระกรุณาโปรดให้ คุณเพ็ญศรี เอียวมีส่วน
เชิญพวงมาลาไปวางหน้าที่บศพ

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๙.๐๐ น.

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมาร เสด็จในการพระราชอิริยบุรุษ สมดพระอภิธรรม

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔

ทรงพระกรุณาโปรดบำเพ็ญพระราชกุศล ๗ วัน

เวลา ๑๐.๐๐ น.

พระสังฆ์ ๑๐ รูป สาวดพระพุทธมนต์ จบ

มีพระธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์ แล้วพระสังฆทั้งนั้น

ถวายพระพระ รับพระราชทานฉัน และบังสุกุล
เวลา ๑๗.๐๐ น.

พระพิธีธรรมสวดพระอภิธรรม
อนึ่งเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๗.๐๐ น.

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมส瓦ลี
พระราชาทินัดดามาตุ โปรดให้ คุณเพ็ญศรี ไชยวงศ์ เชิญ
พวงมาลัยไปวางหน้าทีบศพ

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๗.๐๐ น.

เคลื่อนศพหลวงปู่ กลับวัดเขาสุกิม คลื่นศรีท巴拉ของ
คณะคิรญาณนุคิรญาณผู้ที่มีความเคารพนับถือในหลวงปู่จาก

ทั่วสารทิศของประเทศไทย และบางส่วนจากต่างประเทศได้ร่วม
ขบวนแห่ส่งศพหลวงปู่ จากรถจักรยานยนต์ ถึงจังหวัดจันทบุรี ด้วย
ขบวนรถกว่า ๒๐๐ คัน เมื่อขบวนเดินทางมาสู่ที่เขตเมือง
จันทบุรีแล้ว ยังมีคลื่นของพุทธบริษัททั้งพระภิกษุสงฆ์สามเณร
แม่ชี อุบาสก อุบาสิกา และประชาชนทั่วไปเข้าแพรอรับ
การกลับมาของหลวงปู่อย่างล้นหลาม มีดีพัมวัดนตลอดเส้น
ทางสู่วัดเขาสุกิม จิตใจของทุกคนมีจุดมุ่งหมาย ณ ที่แห่งเดียว

กัน ทุกคนเฝ้ารอการกลับมาของหลวงปู่ตั้งแต่เช้า จนกระทั่งบ่าย ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวบ่นว่าเหนื่อย หรือบ่นว่าร้อน ต่างคนต่างเฝ้ารอ ด้วยอาการสงบ-เงยบ เมื่อขบวนศพหลวงปู่ค่อย ๆ เคลื่อนมาถึงเขตบริเวณหน้าประตูวัด เกิบอนทุกคนที่มองเห็นหันหัวมองพระราชาท่าน ที่บรรจุสรีระของหลวงปู่ แล้วกลั้นความอาลัยไว้มิได้ ทุกคนสลด สังเวช ปล่อยให้น้ำตาไหลออกมานเป็นเครื่องบูชาศพหลวงปู่ ด้วยความเคารพ ความดีนั้นอย่างสุดซึ้ง

นับแต่นี้ไป ลูกศิษย์คงไม่ได้ยินเสียงให้พรของหลวงปู่ที่ได้ยินกัน จนเชนว่า “..โซคดี.. ขอให้ลูกศิษย์โซคดี..” เสียงหัวเราะอันก้องกั้งวนบนเขาสุกิม คงไม่ได้เห็นชายจีวรสีกลักปลิว

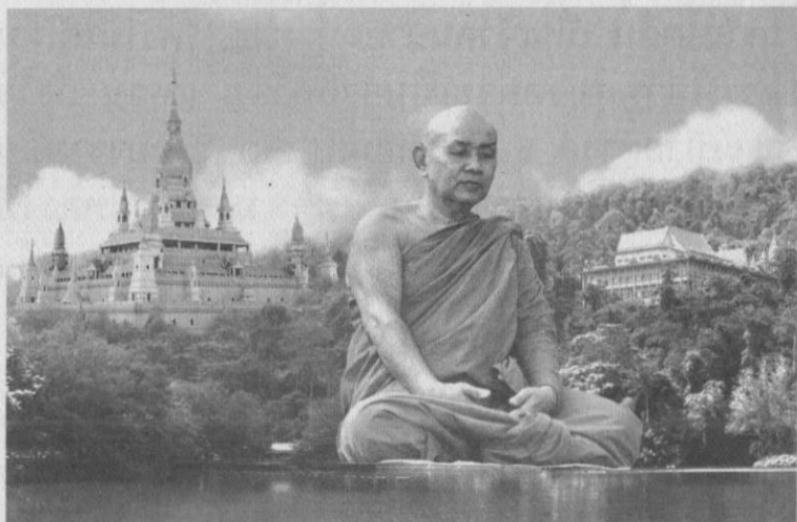

เอ้อย.. ในเวลาหลวงปู่ลงมาเดินให้อาหารปลาที่ริมขอบสระ และคงไม่ได้เห็นอธิษฐานแผ่หงความเมตตาแก่เด็กน้อย.. ที่หลวงปู่มักจับยกมาอุ้มเป่ากระหม่อม แล้วให้พรว่า “..เพียง.. เลี้ยงง่าย..”

โตรวนโตคืน เป็นเจ้าคนนายคน เวี้ย.." คงไม่ได้เห็น
พานใส่วัตถุมงคลจะเป็นสายสร้อย แหวน กำไล
กระเปาสตางค์ และธูปหอมเป็นมัด ๆ กองรวมกัน
สูงทั่วทั้งหัว ให้หลวงปู่ได้แผ่เมตตา สุดท้ายหลวงปู่
จะบอกว่า "..เข้า ดีแล้ว..แคล้วคลາด ปลอดภัย..เหลือ
กินเหลือใช้กันทุกท่านทุกคน.." อีกหลาย ๆ ลิง俐าย
อย่างที่หลวงปู่ได้เมตตามอบให้ลูกศิษย์ทุกคนเสมอ
ภาคกันไม่เลือกที่รักมักที่ซัง ทุกคนมีความสำนึกรักใน
พระคุณในความดีที่หลวงปู่มอบให้แก่ศิษยานุศิษย์
นับตั้งแต่เบื้องแรกจนอวสาน

เส้นทางชีวิตที่ยาวนานของหลวงปู่ ๒๐ ปีทางโลก ๖๐ ปี ๗๒ วันบนทางธรรมแห่งความบริสุทธิ์ บริบูรณ์ ทั้งด้านศีล สมาริ ปัญญา และข้อวัตรปฏิบัติ ทั้งดงมอิกทั้งด้านวินัยอันเคร่งครัด สงบ เสี่ยม สำรวมระวังด้วยคุณธรรมอันละเอียดลึกซึ้ง เพียงพร้อมไปด้วยอุดงค์วัตรอันน่าเลื่อมใส มีพระมหาวิหารธรรม และมีขันติธรรมอุดหนุนต่ออุปสรรคทั้งภายนอก และภายในนานัปการนี้ได้ กล่าวเฉพาะส่วนภายนอก ที่ได้พบเห็นหลวงปู่เป็นประจำ ส่วนด้านภายในคือ ภูมิธรรมชั้นสูงของหลวงปุนน์ สูงเกินลิปัญญาของผู้

รวมรวม จึงมีบังอาจกล้าบันทึกไว้ ณ ที่นี่ได้บันทึก
ได้เพียงเท่าที่รู้เห็นว่า จิตใจของหลวงปู่นั้นเข้มข้น
เข้มแข็ง แกร่งเกินอัญมณีแห่งเมืองจันท์

เลี้นทางสายธรรมอันยาวนาน ที่หลวงปู่
ออกประกาศศาสสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จ
พระชนวนรัณ สมมาสัมพุทธเจ้านั้น บัดนี้ได้ดำเนินมา
จนถึงปลายทางสุดท้ายถึงหลักชัย และประสบความ
สำเร็จอย่างงดงาม “..พระอาจารย์สมชาย วิจิตรวิริโย..”
ชื่อนี้ได้เจริญประดิษฐานอยู่คู่กับชื่อ “..วัดเขาสุกิม..”
ตลอดไปชั่วกาลนาน

เจดีย์ และสูป

สถานที่อันควรสักการบูชาสำคัญ เกี่ยวกับพระพุทธเจ้า

“..เจดีย์ และสูป..” มีความหมายว่า ..ลิงก่อสร้าง
ซึ่งก่อไว้สำหรับเป็นที่เคารพนับถือ เช่น บุคคล สถานที่ หรือ
วัตถุที่ควรเคารพบูชา.. เพื่อเป็นอนุสรณ์เตือนใจให้เกิดศรัทธา^๑
และกุศลธรรมอื่น ๆ “..เจดีย์ และสูป..” ที่สำคัญมี
๔ อย่างคือ

๑. ธาตุเจดีย์ สถานที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
๒. บริโภคเจดีย์ คือ ลิ้งของหรือสถานที่
ที่พระพุทธเจ้าทรงใช้สอย
๓. ธรรมเจดีย์ บรรจุพระธรรม คือ พุทธพจน์
๔. อุทเทสิกเจดีย์ คือพระพุทธรูป
เจดีย์ที่พระพุทธเจ้าทรงใช้สอย ซึ่งเป็นลิ้งของหรือ^๒
สถานที่นั้นมีด้วยกัน ๑๕ เจดีย์ ดังนี้

๑. **ຈຸ່າມນີ້ເຈົດີ່** ດັ່ງນີ້ ດັ່ງນີ້ ສວຣົກໜີ້ ແລ້ວ ດາວົດີ່ສໍາ
ເຫວຼາລົກເປັນພຣະເຈົດີ່ທີ່ບຣຣຈຸພຣະຈຸພາໂມລີ (ມວຍຝມ) ຂອງ
ພຣະລີທົກຕະ ເມື່ອຄຣັງເສດີຈອກບຣຣພ່າ ແລ້ວພຣະທາສູງຮາຕຸ
ກີ່ອພຣະເຊີຍວແກ້ວເບື້ອງບນຂວາ ນອກຈາກນັ້ນ ພຣະ
ຮາກຂວັງ (ກຣະດູກ ໄທປລາຮ້າ) ເບື້ອງຂວາກີ່ປຣະດີມະຈູນອູ້ນ
ພຣະຈຸພາມນີ້ເຈົດີ່ສຕານເຫັນກັນ

๒. **ໂຄຕມກເຈົດີ່** ອູ້ທາງທີ່ຕິດຂອງນຄຣເວສາລີ
ນຄຣຫລວງຂອງແຄວັນວັນຊີ ເປັນສຕານທີ່ຊື່ພຣະພຸທຣເຈ້າເຄຍເສດີຈ
ປຣະທັບຫລາຍຄຣັງແລ້ວເຄຍທຽງທຳນິມິຕິໂອກາສແກ່ພຣະອານນທີ່

๓. **ທຸສສເຈົດີ່** ເຈົດີ່ສຕານ ດັ່ງນີ້ ພຣະໂລກ ທີ່ມະນູກາ
ພຣະໂລກ ນຳພຣະກູ່າເຄື່ອງທຽງໃນມຣາວາສທີ່ພຣະໂພຣີສັດວ່າ ສລະ
ອອກເປີ່ຍນມາທຽງຈົວມີເອກບຣຣພ່າ ນຳໄປປຣະດີມະຈູນ
ອູ້ນໃນທຸສສເຈົດີ່ ຄຣັນພຣະພຸທຣເຈ້າດັບຂັ້ນໂປຣິນິພານແລ້ວ
ພຣະຮາກຂວັງເບື້ອງໜ້າກັບພຣະອຸ່ນທີ່ສູກນຳໄປປຣະດີມະຈູນ
ອູ້ນໃນທຸສສເຈົດີ່ເຫັນກັນ

๔. **ປາວາລເຈົດີ່** ເຈົດີ່ສຕານອູ້ທີ່ເມື່ອງເວສາລີ ແຄວັນ
ວັນຊີ ພຣະພຸທຣເຈ້າທຽງທຳນິມິຕິໂອກາສແກ່ພຣະອານນທີ່ ຈາກນັ້ນ
ພຣະພຸທຣເຈ້າທຽງປັບປຸງພຣະໜ້າມາຢຸ່ສັງຂາ ດັ່ງນີ້ ປາວາລເຈົດີ່ ໃນ

វិនិច្ឆ័យទី៣ កំណើនប្រិនិភាព ៣ ទី៣

៥. បាសាលាជ័ី ជ័ីស្តានឱនគេវ៉ាមគទ ីឱ្យមានរប
១៦ គុណ ដូចជាគិច្ឆេទទី៣ និងព្រាមណ៍ពារី ដូចជាតារី ឬល្អ
ពីការសរស់នឹងព្រៃទេរកេគិច្ឆេទទី៣ ១៦ គុណ ឬការបំណុល
របៀបរមាត្រាស្ថាតា ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ព្រមទាំងបានរួមចំណែក
របៀបនិងរបៀបបានរួមចំណែក ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ឬល្អ ឬទី៣

៦. ធម្មុបុត្រទី៣ ជ័ីស្តានឱនយុទ្ធទានេនឹងទី៣
មើនឹងវេសាចិនគ្រាល់លេខទី៣ និងគេវ៉ាមគទ ីឱ្យមានរប
ព្រមទាំងបានរួមចំណែក ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ឬល្អ ឬទី៣

៧. ជ័ីមុទ្ធគម្ម ជ័ីស្តានឱនយុទ្ធទានេនឹងទី៣
និងរីបុរាណ តាំបលូទុរាណ និងរីបុរាណ ព្រមទាំងបានរួមចំណែក ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ឬល្អ ឬទី៣
របៀបទី៣ និងរីបុរាណ និងរីបុរាណ ព្រមទាំងបានរួមចំណែក ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ឬល្អ ឬទី៣

៨. មក្ខុណុនទី៣ ស្តានឱនយុទ្ធទានេនឹងទី៣
ស្តានឱនយុទ្ធទានេនឹងទី៣ និងរីបុរាណ ព្រមទាំងបានរួមចំណែក ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ឬល្អ ឬទី៣

៩. រតនរទី៣ ជ័ីស្តានឱនកេវ ឬយុទ្ធទានេនឹងទី៣
តាកេដិះ និងរីបុរាណ ព្រមទាំងបានរួមចំណែក ដើម្បីវាទេតាប់សុខ ឬល្អ ឬទី៣

๑๐. รัตนจักรมเจดีย์ เจดีย์ที่จังกรมแก้ว อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของต้นพระครีมมหาโพธิ์

๑๑. สัตตัมพเจดีย์ เจดีย์สถานที่นครเวสาลี นครหลวงเควันวัชชี ณ ที่นี่พระพุทธเจ้าทรงทำนิมิตต์โอกาสแก่พระอานนท์

๑๒. สารันทเจดีย์ เจดีย์สถานที่นครเวสาลี นครหลวงของเควันรัชชี ณ ที่นี่พระพุทธเจ้าทรงทำนิมิตต์โอกาสแก่พระอานนท์

๑๓. อนิมิสเจดีย์ สถานที่ซึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จยืนจ้องดูต้นพระครีมมหาโพธิ์โดยมิได้กระพริบพระเนตรตลอด ๗ วัน

๑๔. อัดคานพเจดีย์ อยู่ใกล้ล้ออาพวีนคร พระพุทธเจ้าได้เทศนาโปรดชารเมืองอาพวีให้ตั้งอยู่ในกัลยาณธรรม

๑๕. อานันทเจดีย์ เจดีย์สถานในเขตโภคนคร ระหว่างทางจากเมืองเวสาลี เควันวัชชีไปสู่เมืองปาวา เควันมัลละ ณ ที่นี่พระพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระภิกษุสงฆ์ ๕๐๐ รูป ทรงประทับแสดงธรรมโปรดพุทธบริษัทชารเมืองโภคนคร

ในส่วนของพระสกุปที่มีความเกี่ยวพันถึงบริโภคเจดีย์ได้ประมวลนำมาไว้ ณ ที่นี่ ๔ พระสกุปด้วยกันดังนี้

๑. เจ้าน้องสูป สูปแห่งนี้พระเจ้าอโศกมหาราชทรงสร้างเป็นที่ระลึกที่พระพุทธเจ้าทรงพับปูนจัลคีรีเป็นครั้งแรก

๒. อัมเมกขสຖป อยุ่ไกลัคียงกับเจาคันธีสຖป เป็นสถานที่ระลึกถึงในการลิพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนาโปรดปัญจวคี

๓. ตุ่มพสกุป อยู่ที่เมืองกุสินารา แคว้นมัลละ
พระสกุปแห่งนี้บรรจุท่านานทองที่ใช้ตัวงแบ่งพระบรม
สารีริกธาตุ

๔. องค์การสูง อยู่ที่เมืองปีปอลิวัน เป็นที่ประดิษฐาน
พระองค์การ (เก้าถ่าน) ของพระพุทธเจ้า

สำหรับพระบริขารของพระพุทธเจ้าทั้งหลายนั้น
ได้อัญเชิญไปบรรจุไว้ในสูป ๑ แห่ง ตามนគรต่าง ๆ
ดังนี้

๑. พระกาจพันธ์ (ประคตເວົາ, ສາຍຮັດເວົາ) ສົດຍຸງ
ທີ່ເມືອງປາກລົບຕົຮ

๒. พระอุทมลักษณ (ผ้าคลุมอาบน้ำ) สถิตอยู่ที่เมืองปัญจักราช

๓. พระจัมมขันธ (เครื่องหนังต่าง ๆ) สถิตอยู่ที่เมือง
โกลตราฐ

๔. ไม้สีฟัน สถิตอยู่ที่เมืองมิถิลา

๕. พระอนกรก (กระบองกรองน้ำ) สถิตอยู่ที่เมือง
วิเทหาราฐ

๖. มีด กับ กล่องเข็ม สถิตอยู่ที่เมืองอินทปัตต์

๗. ฉลองพระบาทและถลกบาทร สถิตอยู่ที่เมือง
อุลิรพราหมณคาม

๘. เครื่องลาด (เครื่องปูนั่งนอน) สถิตอยู่ที่เมือง

มกุฎนคร

๙. ไตรจีวร (ผ้าสามผืนที่พระวินัยอนญาตให้พระภิกษุ
มีไว้ใช้ประจำตัวคือ ผ้าทaba, ผ้าห่ม(จีวร), ผ้านุ่ง (สบง)
สถิตอยู่ที่เมืองวัททาราฐ

๑๐. บาทร เดิมสถิตอยู่ที่เมืองปากลีบุตร ภายหลัง^๑
ไปอยู่ที่เมืองลังกาทวีป

๑๑. นิสีทันะสันถัต (ผ้าปูนั่ง, ผ้ารองนั่ง)

สถิตกรุราฐ

อันสิ่งสักการสร้างเจดีย์ (โดยย่อ)

การสร้างเจดีย์เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ หรือ
อัฐธาตุของบุคคลที่ควรบูชา ได้แก่ พระพุทธเจ้า พระปัจเจก
พุทธเจ้า พระอรหันต์ และพระเจ้าจักรพรรดิ เป็นการสร้าง
มงคลให้กับตนเองอย่างสูงสุด เมื่อตายนี้ไปสู่สุคติโลก
สวรรค์ ย่อมได้ดังตาเห็นธรรมและบรรลุมรรคในพพาน
โดยง่าย การมีส่วนร่วมสร้างพระเจดีย์จะมากหรือน้อย
ถ้าทำด้วยความเลื่อมใส ก็ย่อมได้รับอนิสัยมากมาย
ดังตัวอย่างที่หยิบยกมาให้ท่านได้อ่านต่อไปนี้

พระกระรูปนี้ในชาติก่อนมีส่วนร่วมสร้างเจดีย์ เพียงท่านใส่ก้อนปูนขาวลงในช่วงแผ่นอิฐ ซึ่งประชาชนกำลังก่ออิฐสร้างเจดีย์อยู่ เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ด้วยจิตใจเลื่อมใส อำนวยแห่งบุญนั้นได้บันดาลให้ท่านไปเกิดในสวรรค์และโลกมนุษย์ ถึง ๔๔ ก้าปี พ coma ถึงสมัยพระพุทธเจ้าสมณโคดม ท่านได้มาบวชในพระพุทธศาสนา ท่านคือ พระสุราบินทิยเถระ

และยังมีเรื่องเล่าจากพระมหาโมคคลานะเกรว่า
ท่านได้พบเทพบุตรตนหนึ่ง มีวิมานสวายางามวิจิตร
ตระการตา แวดล้อมด้วยนางฟ้าจำนวนมาก มาฟ้อนรำขับ
ร้องให้เบิกบานใจ และเทพบุตรตนนี้มีอำนาจยิ่งใหญ่เหลือ

เทพบุตรทั้งปวง ท่านจึงถามเทพบุตรตนนั้นว่า เมื่อท่านเป็นมนุษย์ได้ทำบุญอะไรไว้หรือ ท่านจึงมีอานาภิมาภาก มีรัศมีสว่างไสวไปทั่วทุกทิศอย่างนี้ เทพบุตรตนนี้ตอบว่า แต่ก่อนเมื่อเป็นมนุษย์ได้มีครรภาระในพระพุทธศาสนา ได้ออกบวชอยู่๗๗ พระชา และเป็นสาวกของพระศาสดานามว่าสุเมร ซึ่งต่อมาได้ดับขันธปรินิพพานแล้ว พระบรมสารีริกธาตุของท่านบรรจุไว้ในรัตนาเดดายซึ่งห่อหุ้มด้วยข่ายทองคำ ท่านได้ชักชวนประชาชนให้ไปสักการบูชาด้วยความเลื่อมใส กุศลจะส่งผลให้ขึ้นสวรรค์ ด้วยผลบุญนี้เองทำให้ข้าพเจ้าได้มาเสวยสุขอยู่ในทิพย์วิมานนี้เอง

ส่วนพระมหากัลลสปัปน gereนนี้ ท่านได้พับเปรตตนหนึ่ง มีกลิ่นเน่าเหม็น มีหมูหอนกินปาก นอกจากนี้ยังถูกยมบาลเนื่องปาก แล้วราดน้ำให้แสบร้อน จึงถามถึงผลกรรมของเปรตตนนั้น ทราบว่าแต่ก่อนตอนเป็นมนุษย์ตนเป็นชawanครรราชคฤห์ได้ห้ามมิให้บุตร ภรรยา บูชาพระสูปบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พร้อมกับเล่าถึงพวกที่มี ความคิดและกรรมทำให้เมื่อนั้น ส่วนภรรยาและบุตรของตนได้ไปเสวยสุขอยู่บนสวรรค์ มีวิมานสวยสุดงดงาม เพราะอานิสงส์ที่ได้ไปให้พระบรมสารีริกธาตุ สำหรับตนเองนั้นตั้งใจไว้ว่า หากได้เกิดมาเป็นมนุษย์อีกครั้งจะทำการบูชา พระสูปเจดีย์

ให้มากอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ในครั้งพุทธกาล พระเจ้าปัสเสนทิโภศล ได้เสด็จไปยังเมืองสาวัตถีพร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการพารเป็นอันมาก ครั้นถึงหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำพระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็นทรายขาวผ่องบริสุทธิ์ยิ่งนัก ทรงมีพระทัยเลื่อมใสอย่างแรงกล้า ได้รับสั่งให้ช่วยกันก่อองทรายให้เป็นรูปเจดีย์ถึง ๔๕,๐๐๐ องค์ มองดูเป็นทิวແຄวสวยงาม เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา เสร็จแล้วได้เสด็จไปฝ่าพระพุทธเจ้าที่บุบผารามมหาวิหารแล้วได้ทูลถามถึงอนันิสังส์แห่งการก่อเจดีย์ทราย พระพุทธเจ้าตรัสว่า ขอถวายพระพรหมาบพิตร ผู้มีศรัทธาแรงกล้าได้ก่อเจดีย์ทรายถึง ๔๕,๐๐๐ องค์ หรือแม้แต่องค์เดียว ก็ย่อมได้รับอนันิสังส์มาก จะไม่ตกรนกตตลอด ถ้าเกิดเป็นมนุษย์จะอุดมสมบูรณ์ทุกอย่าง มีชื่อเสียงเกียรติยศไปทั่วทุกทิศ จากนั้นจะได้ไปสวรรค์เสวยทิพย์สมบัติ การก่อเจดีย์ทรายเป็นเรื่องของผู้มีความฉลาด มีความคิดดี ได้ทำเป็นประเพณีมาแล้วในอดีต แม้พระตถาคตเองก็เคยกระทำมาแล้วในครั้งเป็นพระโพธิสัตว์ ในครั้งนั้นตถาคตยกจนมากอาชีพตัดฟืนขาย วันหนึ่งได้พบทรายขาวสะอาดมากในราวดี ก็มีจิตศรัทธาผ่องใส วันนั้นได้หยุดตัดฟืนทั้งวัน ได้กวาดทรายก่อเป็นเจดีย์โดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก แล้วเปลี่ยงผ้าห่มของตน ฉีกทำเป็น

องประดับไว้ เพื่อบูชาพระติสสະสັມມາສັມພຸທອເຈົ້າແລ້ວ
ອົທື່ຈູານຈິຕຂອ້າໃຫ້ເປັນປັຈັຍແຫ່ງພຣະໂພອິຫຍາມ
ໃນອານາຄຕກາລ ຄຣັນເນື່ອຕາຍໄປແລ້ວໄດ້ໄປເກີດໃນສວຣຄໍ
ໜັ້ນດາວັດົງລົງໝູ່ ແພນປີທີພຍ່ ເນື່ອລື້ນອາຍຸໜ້າ ໄດ້ອຸບຕົມາເກີດ
ເປັນພຣະຕາຄຕນີເອງ ລຳຮັບພຣະເຈົ້າປ່ສເສັນທິໂກຄລນັ້ນ ກີດ
ຮັບພຍາກຣີ່ວ່າຈະໄດ້ເປັນພຣະພຸທອເຈົ້າໃນກາຍກາຄທຳ

ແລ້ວພຣະມາກສສປເກຣະ ຍັງໄດ້ກ່າວຄື້ນປະວັດີແລ້ວ
ພຸບຸ່ນແໜ່ງກາຮສ້າງພຸທອເຈົ້າຍີ່ຂອງທ່ານໄວ້ດັ່ງນີ້ ໃນຄຣັງທີ່
ພຣະພຸທອເຈົ້າມີນາມວ່າປຸມມຸຕຕະຮ ພຣະອົງຄໍໄດ້ປຣິນິພານແລ້ວ
ພຣະມາກສສປເກຣະໄດ້ຂັກຂວານໜູ້ໝາຕີມິຕຣແລະປະຫານ
ໃຫ້ມາຮ່ວມກັນສ້າງເຈົ້າຍີ່ບຣຈພຣະບຣມສາຣີຮົກຄາດຸເພື່ອບູ້າ
ພຣະພຸທອເຈົ້າກັນເຄີດ ຖຸກຄົນມີຈິຕເລື່ອມໄສ ປິດອິ່ມເອມໃຈ ຈຶ່ງໄດ້
ໜ້າຍກັນສ້າງເຈົ້າຍີ່ສູງຄໍາເລີ້ງຈົງດ້ວຍຄວາມເຮີຍບຣ້ອຍ ເຈົ້າຍີ່ສູງ
ຮ້ອຍສອກ ສ້າງປຣາສາຫ້າຮ້ອຍສອກ ສູງຕະຫະໜ່າງຈຽດທ້ອງຟ້າ
ທຸກຄົນມີຈິຕປິດເບີກບານໃນອານີສົງສົ່ພຸບຸ່ນທີ່ໄດ້ພາກັນທໍາໄວ້ ເນື່ອ
ທ່ານຕາຍໄປແລ້ວໄດ້ໄປເກີດໃນສວຣຄໍໜັ້ນດາວັດົງສໍ ອໝ່າ
ບນຍານທີພຍ່ເຫັນມ້າຍມ້າສິນອພພັນຕ້ວ ວິມານຂອງທ່ານສູງ
ຕະຫະໜ່າງເຈັດໜັ້ນ ມີປຣາສາຫ້ນິ່ພັນອົງຄໍ ທີ່ສ້າງດ້ວຍທອງຄໍາ
ສາລາໜ້າມຸຂ່ສ້າງດ້ວຍແກ້ວມົນ ສ່ອງສວ່າງເຈີດຈ້າໄປທ້ວສາຣທີຄ
ທັ້ງຍັງມີອຳນາຈເໜືອເຫວັດທັ້ງປົງ ເນື່ອລົງມາເກີດໃນໂລກມນຸ່ມຫຍໍ່

ในกับปีที่หกมีนในกัตรกับปีนี้ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่ครอบครองอาณาจักรเขตไปถึง ๔ ทวีป มีแก้วแหวนเงินทองมากมาย ประชาชนมีความสุขสำราญเหมือนดังเมืองบันสรรค์ขึ้นดาวดึงส์ ซึ่งท่านเป็นอย่างนี้ถึง ๓๓ ครั้ง ทั้งหมดเกิดขึ้นจากผลบุญที่ได้ทำไว้จากการสร้างเจดีย์ และชาติสุดท้ายได้มาเกิดในสกุลพระมหาณีที่รำรวย แต่สละทรัพย์ออกบวชจนสำเร็จเป็นพระอรหันต์ ผู้เลิศด้วยปฏิสัมพิทา ๔ วิโมกข์ ๔ และอภิญญา ๖

ด้วยเหตุนี้หลวงปู่จึงได้นำพาสร้างเจดีย์ เพื่อไว้เป็นที่สักการบูชาไปจนชั่วลูกชั่วหลาน การสร้างเจดีย์มีอานิสงส์มากมายสุดจะบรรยาย ฉะนั้นควรแล้วที่เราท่านทั้งหลายจะหาโอกาสร่วมสร้างเจดีย์เสียแต่บัดนี้ เป็นการเพิ่มพูนบุญกุศลครั้งใหญ่ เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา อาจารยบูชา และเพื่อน้อมรำลึกถึงคุณความดี ความเมตตาของหลวงปู่สมชาย วิชิตวิริโย ผู้เป็นอาจารย์ของพากเราทุกคน เป็นการสืบทอดเจตนาرمณ์ ที่หลวงปู่มุ่งมั่นว่า “สุดท้ายของชีวิต จะนำพาลูกศิษย์สร้างเจดีย์บูชาพระพุทธศาสนา” ให้เหลือองร่ามบันยอดเขาสกิม เจดีย์องค์นี้หลวงปู่ให้ชื่อว่า เจดีย์บูชาจิตวิริยาประชาสามัคคี มีขนาดกว้าง ๙๙ เมตรยาว ๙๙ เมตร สูง ๑๑๙ เมตร มีทั้งหมด ๗ ชั้น ชั้นหลัก ๖ ชั้น ชั้นลอย ๑ ชั้น เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะเป็นที่ประดิษฐาน

พระบรมสารិរិកธาตุ พระพุทธរูปทินหยกพม่า สรีระ(ร่าง) ของหลวงปู่ตลอดไป เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม และที่ศึกษาพระไตรปิฎกหลายภาษา ดังนั้นคุณค่าของพระเจดีย์องค์นี้มีมากมาย จะเป็นมหากุศลยิ่งใหญ่ ถ้าทุกท่านได้มีส่วนร่วมจะมากหรือน้อยขอให้ทำด้วยใจศรัทธา

บัดนี้หลวงปู่ได้นำเป็นปฐมฤกษ์ให้แล้ว จึงขอเชิญชวนทุกท่านร่วมกันดำเนินรอยตามเจตนาการมายของหลวงปู่ ข้าหรือเร็วต้องสำเร็จตามแรงপ্রার্থনাখণ্ডของครูบาอาจารย์อย่างแน่นอน

ขอเรียนเชิญทุกท่านร่วมบุญมหากุศล

สร้างพุทธเจดีย์
เจดีย์บูรพาฐิตวิริยาประชาสามัคคี

สูง ๑๙ เมตร กว้าง ๕๙ เมตร ยาว ๕๙ เมตร

มีทั้งหมด ๗ ชั้น ชั้นหลัก ๖ ชั้น ชั้นลอย ๑ ชั้น

ณ วัดเขาสุกิม

ร่วมทำบุญโดยโอนเงินเข้าบัญชี

ออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย ชื่อบัญชี วัดเขาสุกิม
เลขที่ ๑๔๔-๒-๖๗๖๔๔-๔ ถนนศรีรัตน์เมือง จันทบุรี

สอบถามรายละเอียด และรับของที่ระลึกได้ที่

โทร. ๐๘๑-๒๑-๔๗๓๖, ๐๘๑-๕๐๖๕๗๗๐

พิธีเททองหล่อพระประทานประดิษฐานในองค์เจดีย์บูรพาภูติวิริยาประชาสามัคคี ชั้นที่ ๔
ขนาดหน้าตัก ๕.๕๕ เมตร สูง ๔ เมตร โดยพระพราหมณ์ เป็นประธานพิธีเททองฯ
เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

พิธีเทปูนหล่อเสาเอกเจดีย์ ชั้นที่ ๑ ขนาดเจดีย์ กว้าง ๙๙ เมตร ยาว ๙๙ เมตร สูง ๔๙ ชั้น
ฯพณฯ พล.อ.อ.กำอน ลินยวานนห์ องค์มนตรี เป็นประธานพิธี โดยคุณอิสระ เลิศภารกุล
ไวยวัจกร วัดเขาสกุม ต้อนรับ ณ บริเวณก่อสร้างองค์เจดีย์บูรพาภูติวิริยาประชาสามัคคี
เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

**“สพุพกาน” ธรรมกาน ชินาติ” การให้ธรรมย่อมนะการให้ทั้งปวง
ขออนุโมทนา ผู้บริจากทุนทรัพย์ ในการจัดพิมพ์ครั้งที่ ๒ ร่วมกับด้วยสุกิม จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม
รายงานผู้บริจากทุนทรัพย์**

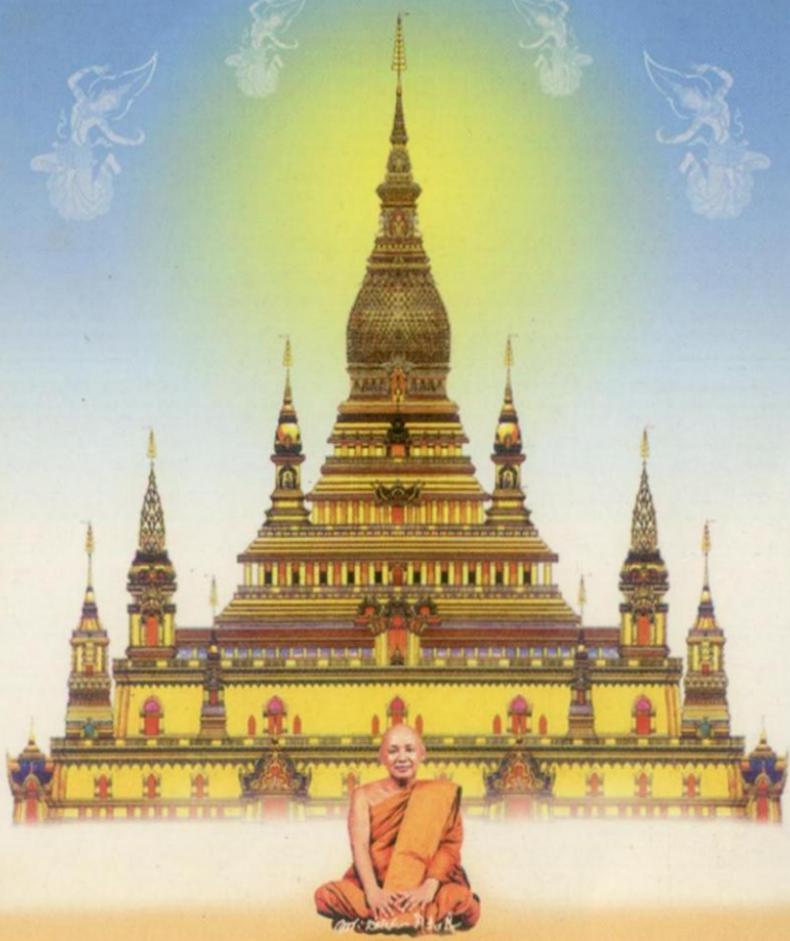
พระโภม โภมโภ	๑,๖๐๐ บาท	คุณเกศрин ปงกวน	๑๐๐ บาท
พระนพพร กนตุดาวร	๑,๐๐๐ บาท	คุณแม่ทองเลียม หันประดิษฐ์	๑๐๐ บาท
คุณวนานิต สังวาร์ย์ และครอบครัว	๒๐,๔๐๐ บาท	แม่คำนง-แม่เพียรดี ธรรมนิโกร	๑๐๐ บาท
พ.ท.อนันต์-รศ.ลักษณ์ มีนะเนนท์	๑,๐๐๐ บาท	คุณบุญเตือน-คุณชุมพร อริยขันติ	๑๐๐ บาท
คุณพ่อวิเทียน-คุณแม่สะอุดา-คุณอารี-คุณอาภาวดี		คุณลุริมล-คุณลิน มามีสุกติ	๑๐๐ บาท
ต.ญ.บุญนารถ ช่วยวัน	๑,๐๐๐ บาท	คุณโลภา-คุณศันสนีย์ โชคสกุลสุข	๑๐๐ บาท
คุณธุกิติธรรม จ.พิษณุโลก-คุณแม่ จิวาราม	๙๖๐ บาท	คุณวัลภา โชคสกุลสุข	๑๐๐ บาท
คุณไชยราตน์ สวัสดิ์ดัตถายางกุร, คุณยกิริรัพย์-		คุณสุรัตน์ ปานแดง	๑๐๐ บาท
คุณพรวรินทร์ กาหยาพันธุ์เลิศ	๔๕๐ บาท	คุณสวนี-คุณจันทนี โภคลจิตต์บุญ	๘๐ บาท
คุณธุกิติภูรจน์ แซลี่ อุติศกุลให้คุณแม่ว่างคอย	๔๐๐ บาท	คุณสุกัญญา งามประลักษิร	๖๐ บาท
คุณฉัตร-คุณจิราภา กิตตยาภิสินธ์	๔๐๐ บาท	คุณอรุณวรรณ สุวิบูลย์	๕๐ บาท
แม่ชีบุญนา กลางประพันธ์	๒๐๐ บาท	คุณพงษ์ดันย์ สุวรรณแสง	๕๐ บาท
คุณหัวใจ ศิริสวัสดิ์	๑๙๐ บาท	คุณพรพงษ์ ลิมป์คง-คุณกมลพิชญ์ รวมเจริญ	๕๐ บาท
คุณอุดรลิศ อาณาภรณ์	๑๐๐ บาท	คุณศุภชัย โภคล	๕๐ บาท
คุณสีนวล ชัยจำ	๑๐๐ บาท	ต.ญ.ปีนสุดา สวัสดิ์อารีย์	๕๐ บาท
คุณกรีฑา ศิริมณีวัฒน์	๑๐๐ บาท	คุณสุกากร แซลี่	๕๐ บาท
คุณพุทธิ์ มากางามเมือง	๑๐๐ บาท	คุณกิ่งเก้า บุญศรี	๒๐ บาท
คุณลักษณ์ นิลชาติเออม	๑๐๐ บาท	คุณศุภลิธี ลัตยาภิวิชาน	๒๐ บาท
คุณติ่ม แก้วผลึก	๑๐๐ บาท	คุณกิติพันธ์ ทิรัญประดิษฐ์กุล	๒๐ บาท
ต.ญ.สุมาลี ถุลสารี	๑๐๐ บาท	คุณพรพรรัตน์ สร้อยอุดม	๒๐ บาท
คุณบัวกาน-คุณนีษะภรณ์-ค.ญ.นันท์พร, ต.ช.ณัฐกาล ยังคำลักษ	๑๐๐ บาท	ขออภัยท่านที่บริจาคสมทบในภายหลัง จึงไม่ได้พิมพ์รายชื่อท่านไว้ในเอกสารนี้	
คุณทัด-คุณอพินยา-ต.ช.รุ่งขันธ์ เจริญผล	๑๐๐ บาท	กราบขอบพระคุณคุณสงฆ์ด้วยสุกิม	
คุณศักดา-คุณพิมใจ-ต.ช.ร.ราษฎร ภูรณะกิจ	๑๐๐ บาท	ขอขอบคุณคุณทิวา แจ้งประดิษฐ์และผู้มี	
คุณประยงค์-คุณพิมลศิริ วงศ์เทียนชัย	๑๐๐ บาท	ส่วนร่วม ในการจัดทำหนังสือครั้งนี้ทุกท่าน	
คุณพีระพันธ์ วงศ์ทิพย์, คุณธาราพน์-คุณนันท์ แก้วอุณุ	๑๐๐ บาท		

“เกิดมาแล้วได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติพระศาสนา
ได้สัมบูรณ์แบบ ยังขาดอยู่อย่างเดียวต่อการสร้างพุทธเจดีย์
 เพราะจะเป็นหลักฐานยืนยันถึงความมั่นคงของพระพุทธศาสนา
 และเป็นที่ประดิษฐาน พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า
 พระอรหันตธาตุ ซึ่งเป็นสถานที่สักการะที่สำคัญสูงสุดของ
 ชาวพุทธ การสร้างเจดีย์นั้นมีอาภิสิษฐ์มากมาย ปราการนา
 บุญใหญ่ก็ย่อมได้ ถ้าทำด้วยความศรัทธา”

คำปรากรของหลวงปู่สมชาย ฐิตวิริโย

เจดีย์บูรพาธิ์ติวิริยาประชาสามัคคี

รัตแท้

ตำบลเจนาภรณ์ อำเภอท่าใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี